

هیستیوسیتوز سلول لانگرهانس دوران کودکی: گزارش مورد

دکتر شاهرخ رجایی^۱ دکتر امیرضا حسینی^۲ دکتر سیدعبدالله موسوی^۳ دکتر شهرام باعستانی^۴

^۱ استادیار گروه کودکان، ^۲ دستیار تخصصی کودکان، ^۳ استادیار گروه پاتولوژی، ^۴ استادیار گروه داخلی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

مجله پزشکی هرمزگان سال دهم شماره دوم تابستان ۸۵ صفحات ۱۹۱-۱۹۴

چکیده

مقدمه: هیستیوسیتوزهای دوران کودکی گروهی از بیماریهای نادر می‌باشند که وجه مشترک آنها تجمع یا تکثیر سلولهای منوسمیت - ماکروفاز با منشاء مغز استخوان است. بیماری ظاهرات متفاوتی داشته و طبق آن از یک ضایعه منفرد استخوانی تا درگیری چند سیستم می‌باشد. بیشترین درگیری در سیستم اسکلتی مشاهده می‌گردد. تشخیص نهایی بیماری پس از ارزیابی کامل بالینی و آزمایشگاهی بر اساس بیوپسی نسجی صورت می‌گیرد. در گرفتاری یک عضو اقدامات درمانی عمدتاً شامل کورتاز یا پرتوبرمانی و در موارد سیستمیک شیمی درمانی می‌باشد. سن بیمار، شدت بیماری و نارسایی ارگانهای حیاتی از فاکتورهای مهم در پیش‌آگهی بیماری است.

معرفی بیمار: بیمار پسر دو ساله اهل جزیره قشم که با شکایت اصلی ضایعات پوستی مراجعه می‌کند، ده ماه قبل از مراجعه، والدین متوجه یک نقص استخوانی در قسمت راست پیشانی می‌شوند که با تلقی اینکه ناشی از ضربه ساره می‌باشد، به پزشک خودداری می‌کنند و سپس به علت افزایش تعداد ضایعات استخوان، افتادن رندانها و شدت علائم جلدی در بخش بستره می‌گردند.

نتیجه‌گیری: از آنجایی که علائم بروز بیماری در بیماران متفاوت است و در بسیاری مبتلایان به علت علائم خفیف جلدی و یا درگیری منفرد استخوان، تشخیص به موقع داده نمی‌شود. لذا باید معاینه کامل بالینی آزمایشگاهی و انجام بیوپسی نسجی با توجه به پیش‌آگهی بدتر بیماری در کودکان، بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: هیستیوسیتوز - سلول لانگرهانس - کودک

نویسنده مسئول:
دکتر شاهرخ رجایی
بیمارستان کودکان - دانشگاه علوم
پزشکی استان هرمزگان
هرمزگان - ایران
تلفن: +۹۸ ۹۱۷۷۶۱۶۹۶
پست الکترونیکی:
srajaei@hums.ac.ir

دریافت مقاله: ۸۳/۱۱/۱۴ اصلاح نهایی: ۸۴/۲/۲۱ پذیرش مقاله: ۸۴/۷/۱

هیستیوسیتوز) و سندرم هموفاگوسیتیک همراه با عفو نت می‌باشد. در هر دو بیماری فوق گرفتاری چند عضو و ارتشاج اعضاء گرفتار با لنفوسمیت و ماکروفاز فاگوسیتیک وجود دارد. کلاس سه که در واقع بدینه سلولهای دودمان منوسمیت و ماکروفاز می‌باشد و شامل هیستیوسیتوز بدینه و لوسمی منوسمیتیک حاد می‌باشد (۱،۲).

هیستیوسیتوزهای دوران کودکی نادر بوده و می‌تواند با ظاهرات مختلف که ممکن است شدید نیز باشد، ظاهر شود (۱-۴).

در این گزارش کودک دو ساله‌ای معرفی می‌گردد که با ضایعات پوستی و استخوانی مراجعه و در

مقدمه: هیستیوسیتوزها گروهی از اختلالات نادر با علت نامشخص هستند که وجه مشترک آنها تجمع سلولهای منوسمیت - ماکروفاز با منشاء مغز استخوان است. هیستیوسیتوزها را بر اساس یافته‌های بافت شناسی عموماً به سه گروه طبقه بندی می‌کنند. کلاس یک که قبلاً بنام هیستیوسیتوز X شناخته می‌شد و امروز بنام هیستیوسیتوز سلول لانگرهانس نامیده می‌شود، شامل گرانولوم اوزینوفیلیک، بیماری Schuller christian - Hand و بیماری Letterer Siwe است. کلاس دو که بنام هیستیوسیتوز اریتروفاگوسیتیک فامیلی (تنها نوع ارثی

عملکرد کبدی و کلیوی و همچنین میزان الکتروولیت های سرم و تجزیه ادراری نرمال بودند. در سونوگرافی شکم اندازه کلیه ها و طحال نرمال و بزرگی خفیف کبد گزارش شد. در رادیوگرافی جمجمه و اندامها ضایعات متعدد لیتیک استخوانی بصورت Punched out با حدود کاملاً مشخص مشاهده می گردید (تصویر شماره ۲).

با توجه به یافته های بالینی و آزمایشگاهی بویژه رادیوگرافی جمجمه از بیمار بیوپسی پوست و آسپیراسیون مغز استخوان بعمل آمد و هیستیوپیتوز کلاس یک تشخیص داده شد. اما این ضایعه به مرور زمانی کودک می شوند و با احتمال تروماه غیرنافذ از مراجعه پزشکی صرفنظر می کنند. اما این ضایعه به مرور زمانی کودک بخصوص حین تغذیه با مواد جامد می شوند. تدریجاً کودک دچار ضایعات پوستی قرمز رنگ همراه با پوسته ریزی در ناحیه تن، پشت، سر و گردن و اطراف گوش می شود. در معاینه فیزیکی کودک بطور مزمن ناخوش بنظر می رسد و تأخیر رشد خفیف داشت. در ناحیه سر یک منطقه فرورفته به ابعاد $3 \times 3/5$ سانتیمتر در قسمت راست پیشانی و منطقه دیگری به ابعاد $1/5 \times 2$ سانتیمتر در ناحیه آهیانه سمت چپ بدون علائم التهاب موضعی با حاشیه کاملاً واضح لمس می شد. در حفره دهان محل افتادن اخیر سه دندان مشاهده می شد. دو دندان دیگر بیمار نیز در مدت چهار روز بستری در بیمارستان افتاد.

تصویر شماره ۱- ضایعات ماکولوپاپولار در زمینه اریتم همراه با پوسته ریزی ناحیه تن

تصویر شماره ۲- ضایعات متعدد لیتیک استخوانی بصورت Punched out در ناحیه جمجمه

بررسی های بعمل آمده هیستیوپیتوز کلاس یک تشخیص داده شد.

معرفی بیمار:

بیمار پسر دو ساله اهل جزیره قشم که با شکایت اصلی ضایعات پوستی مراجعه کرد. از حدود ده ماه قبل والدین وی متوجه وجود یک نقص (defect) استخوانی در قسمت راست پیشانی کودک می شوند و با احتمال تروماه غیرنافذ از مراجعه پزشکی صرفنظر می کنند. اما این ضایعه به مرور زمانی کودک بخصوص حین تغذیه با مواد جامد می شوند. تدریجاً کودک دچار ضایعات پوستی قرمز رنگ همراه با پوسته ریزی در ناحیه تن، پشت، سر و گردن و اطراف گوش می شود. در معاینه فیزیکی کودک بطور مزمن ناخوش بنظر می رسد و تأخیر رشد خفیف داشت. در ناحیه سر یک منطقه فرورفته به ابعاد $3 \times 3/5$ سانتیمتر در قسمت راست پیشانی و منطقه دیگری به ابعاد $1/5 \times 2$ سانتیمتر در ناحیه آهیانه سمت چپ بدون علائم التهاب موضعی با حاشیه کاملاً واضح لمس می شد. در حفره دهان محل افتادن اخیر سه دندان مشاهده می شد. دو دندان دیگر بیمار نیز در مدت چهار روز بستری در بیمارستان افتاد.

در پوست ناحیه سر بخصوص در مناطق مرزی رویش موها بصورت درماتیت سبورئیک همراه به پوسته ریزی بصورت گسترشده مشاهده می شد. این ضایعات در حفره گوش خارجی هم مشخص بود. ضایعات پوستی بصورت ماکولوپاپولار در زمینه اریتم خفیف همراه با پوسته ریزی در حاشیه آن روی ناحیه تن به ویژه در پشت و به مقدار کمتر در نواحی گردن، کشاله ران، زیر بغل و اندامها مشهود بود (تصویر شماره ۱).

کبد بیمار نیز حدود دو سانتیمتر زیر لبه دندنه قابل لمس بود. بیمار لنفاوپاتی نداشت و سایر معاینات نیز نرمال بود. در بررسی آزمایشگاهی $Hct = 22\%$ ، $Platelet = 90000 / mm^3$ ، $WBC = 4800 / mm^3$ و $ESR = 26 mm / hr$ گزارش شد. آزمایشها

هپاتوسیپلومگالی در ۲۰٪ بیماران دیده می‌شود (۱۲,۹). در این بیمار لنفادنوفپاتی یافت نگردید ولی هپاتومگالی خفیف وجود داشت. تجمع نسج گرانولوماتوز در حفره شکم و یا لثه میتواند باعث اگزوفالتمی و تورم لثه‌ها شده و در ۱۰-۱۵٪ بیماران در رادیوگرافی قفسه سینه اندیلاراسیون ریوی مشاهده می‌گردد. درگیری هیپوفیز یا هیپوتالاموس ممکن است باعث تأخیر رشد گردد. در مواردی که بیماری شدیدتر است، تظاهرات عمومی مثل تب، کاهش وزن، بی‌حالی، تحریک‌پذیری و نارسایی رشد مشاهده می‌گردد (۱۲,۹). در بیمار مورد مطالعه نیز تب خفیف، بی‌اشتهاای، کاهش وزن و نارسایی رشد وجود داشت.

تشخیص بیماری بر اساس بیوپسی نسجی است که ساده‌ترین آن از ضایعات پوستی یا استخوانی است. در این مطالعه نیز در بیوپسی پوست و آسپیراسیون مغز استخوان هیستیوسمیتوز گزارش شد. این کار بعد از ارزیابی کامل بالینی و آزمایشگاهی باید صورت گیرد. این مطالعات که شامل فرمول شمارش خون، تست‌های عملکرد کبدی و انعقادی، بررسی اسکلتی، رادیوگرافی قفسه سینه و اندازه‌گیری اسموالالیتی ادرار است در تمام بیماران باید انجام گیرد. علاوه بر آن در صورتی که شواهد درگیری در هر ارگانی یافت گردد، ارگان مربوطه باید مورد ارزیابی کامل قرار گیرد (۱۲,۱۰).

در بیمار مورد مطالعه نیز تعداد گلبولهای سفید و پلاکتها به ترتیب ۴/۸۰۰ و ۹۰ هزار در میلیمتر مکعب خون و هماتوکریت ۲۲٪ بود. تست‌های عملکرد کبدی، کلیوی و انعقادی، الکترولیت‌های سرم و اسموالالیتی ادرار نرمال بودند و در سونوگرافی شکم نیز فقط بزرگی خفیف کبد گزارش شد.

تشخیص‌های افتراقی بیماری شامل تومور اولیه یا متاستیک استخوانی، لوسمی، بیماریهای ذخیره‌ای، استئومیلیت چند کانونی مزمن، عفونتهای گرانولوماتوز میکوباتکریایی یا قارچی است. سیر بالینی در گرفتاری یک عضو (استخوان، غده لنفاوی یا پوست) عموماً خوش‌خیم و شанс برگشت خودبخودی زیاد است. در این موارد کورتاژ یا پرتودرمانی موضعی با دوز کم توصیه

بحث و نتیجه‌گیری:

علت و پاتوژنیز هیستیوسمیتوزها مبهم باقی مانده است. مکانیسم‌های ایمینولوژیک، ویرال و شوپلاستیک مطرح شده‌اند ولی هیچکدام بطور قطع ثابت نشده اند (۵-۷).

هیستیوسمیتوزها انواع مختلفی دارند. بیمار مورد بررسی مبتلا به هیستیوسمیتوز کلاس یک بود. این هیستوسمیتوز از تظاهرات مختلفی برخوردار بوده و در هر سنی دیده می‌شود، هر چند بیشترین سن ابتلاء ۱-۴ سالگی است (۱۲). گرفتاری اسکلتی در ۸۰٪ بیماران وجود دارد و ممکن است تنها محل درگیری بویژه در کودکان بزرگتر از ۵ سال باشد. ضایعات استخوانی بصورت لیتیک، منفرد یا متعدد بوده و می‌توانند بدون علامت بوده و بصورت تصادفی در رادیوگرافی مشاهده گردد یا همراه با درد و تورم موضعی باشند. ضایعات استخوانی اغلب در جمجمه و به فرم Punched out دیده می‌شوند. درگیری ستون فقرات ممکن است باعث کلابس جسم مهره و تحت فشار قرار گرفتن طناب نخاعی و درگیری استخوانهای بلند تحمل کننده وزن ممکن است منجر به شکستگی پاتولوژیک گردد. تخریب استخوانهای فک تحتانی و فوقانی منجر به افتادن دندانها شده و در رادیوگرافی بصورت Free floating دیده می‌شود. (۱۳,۱۴).

در بیمار مورد مطالعه نیز درگیری استخوانی عمدتاً در استخوانهای جمجمه و اندامها بصورت ضایعات Punched out متعدد و بدون علائم موضعی بود. همچنین از علائم دیگر آن نیز شلی و افتادن دندانها بود. ضایعات پوستی که معمولاً بصورت درماتیت سبورئیک ناحیه سر، چین‌های بدن مثل کشاله ران، پرینه، زیر بغل، پشت گوش و گردن است در ۵۰٪ بیماران دیده می‌شود و در ۱۰٪ بیماران ممکن است تنها محل و در بعضی بیماران اولین محل درگیری باشد. این ضایعات ممکن است به نواحی پشت، کف دست و پا نیز انتشار یابد (۱۸).

در بیمار ما نیز درماتیت سبورئیک ناحیه سر همراه با ضایعات منتشر ماکولوپاپولر در یک زمینه اریتماتو و پوسته‌ریزی در حاشیه بویژه در ناحیه تنه مشهود بود. آدنوپاتی موضعی یا منتشر در یک سوم بیماران و

پایین و درگیری چند سیستم از پیش‌آگهی بد برخوردار است (۱۲،۱۳).

می‌شود. در موارد پیشرفتۀ بیماری بصورت درگیری منتشر یا چند کانون، شیمی‌درمانی سیستمیک چند دارویی و در موارد مقاوم ممکن است پیوند سلولهای بنیادی و درمان ایمینوساپرسیو انجام گیرد (۱۰،۱۱).

در بیمار مورد مطالعه نیز با توجه به درگیری چند سیستم شیمی‌درمانی چند دارویی شروع گردید ولی بعد از چند روز بیمار فوت شد. پیش‌آگهی بیماری عمدتاً بستگی به سن و تعداد سیستم‌های درگیر دارد. سن

References

منابع

1. Ladisch S, Jaffe ES. Histiocytosis. In: Pizzo PA, Poplack DG, eds. Principles & Practice of Pediatric Oncology. 4th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2002:735-750.
2. Sullivan JL, Woda BA. Lymphocytic disorders. In: Nathan DG, Orkin SH, eds. Nathan and oski's Hematology of infancy and childhood, 5th ed. Philadelphia: W.B.Saunders; 1998:1359-1380.
3. Lanzkowsky P. Manual of pediatric hematology and oncology. 3rd ed. San Diego: Academic Press; 2000.
4. Cochrane LA, Prince M, Clarke K. Langerhans cell histiocytosis in the paediatric population: presentation and treatment of head and neck manifestations. *J Otolaryngol*. 2003;32(1):33-37.
5. Kannourakis G, Abbas A. The role of cytokines in the pathogenesis of Langerhans cell histiocytosis. *Br J Cancer Suppl*. 1994;23: 37-40.
6. McClain K, Weiss RA. Viruses and Langerhans cell histiocytosis: is there a link? *Br J Cancer Suppl*. 1994;23: 34-36.
7. Willman CL. Detection of clonal histiocytes in Langerhans cell histiocytosis: biology and clinical significance. *Br J Cancer Suppl*. 1994;23:529-533.
8. Wills B, Albin A, Weinberg V, Zoger S, Ware WM, Matthay KK, et al. Disease course and late sequelae of Langerhans cell histiocytosis: 25-year Experience at the University of California, San Francisco. *J Clin Oncol*. 1996;14(7):2073-2082.
9. Egeler RM. "Langerhans cell histiocytosis: Symptoms and Diagnosis". Histio.org,vol.1,1999;19-23.
10. Broadbent V, Gadner H, Komp DM, Ladisch S. Histiocytosis syndromes in children: II. Approach to the clinical and laboratory evaluation of children with langerhans cell histiocytosis. Clinical writing group of the histiocyte society. *Med Pediatr Oncol*. 1989;17(6):492-4953
11. Egeler Rm, D'Angio GJ. Langerhans cell histiocytosis. *J Pediatr*. 1995;127(1):1-11.
12. Martinez perez D, Mulliken JB, Arceci RJ. Langerhans cell histiocytosis: an uncommon disease commonly manifesting in the craniofacial skeleton. *Plast Reconstr Surg*. 1996;98(2):211-216.
13. al-Ammar AY, Tewfik TL, Bond M, Schloss MD. Langerhans cell histiocytosis: Paediatric head and stud. *J Otolaryngol*. 1990;28(5):266-720.